

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: I. T.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

za účasti L. S.
zastoupen advokátem Mgr. Markem Ježkem
sídlem Jablunkovská 852/44, 737 01 Český Těšín

M. C.
zastoupen advokátem Mgr. Markem Ježkem
sídlem Jablunkovská 852/44, 737 01 Český Těšín

P. M.
A. K.
M. T.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2024, č. j. MSK 133511/2023, o schválení stavebního záměru účelové komunikace

takto:

I.

Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2024, č. j. MSK 133511/2023 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II.

Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 4 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III.

Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stanovisko žalobce:

1. Předmětem sporu je schvální stavebního záměru účelové komunikace, která má být umístěna kolem pozemků zahrady a rodinného domu žalobce a má sloužit k jako příjezdová komunikace k pěti rodinným domům, které však dosud nebyly povoleny.
2. Žalobce se dne 3. 6. 2024 domáhal přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2024, č. j. MSK 133511/2023, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Orlová ze dne 22. 6. 2023. Ten ve společném řízení schválil stavební závěr „účelová komunikace veřejně přístupná na pozemku parc. č. XA v k. ú. X s obratištěm“ na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. X.
3. Současně, samostatným návrhem, žalobce navrhl zrušení opatření obecné povahy, změny č. 5 územního plánu Orlové ze dne 17. 9. 2018, kterým byl pozemek parc. č. XC a část pozemku parc. č. XD o rozloze cca 4 000 m² změněn z plochy zeleně přírodního charakteru na plochu individuálního bydlení. Tento návrh krajský soud zamítl v samostatném řízení rozsudkem pod č. j. 76 A 2/2024-52 dne 9. 12. 2024.
4. Žalobce v žalobě a jejím včas podaném doplnění uvedl, že je vlastníkem pozemků a stavby, kolem kterých má předpokládaná účelová komunikace vést a který je touto komunikací obkroužen. Je rovněž vlastníkem lesa, který se nachází na pozemku, který sousedí s pozemky, které byly změnou č. 5 územního plánu změněny na pozemky stavební a ke kterým vede sporná komunikace.
5. Žalobce poukázal na to, že pozemky, které jsou nově určeny k individuální výstavbě, jsou prakticky celé pokryty ochranným pásmem lesa, k čemuž nebylo při schvalování územního plánu přihlédnuto. Není k tomu přihlédnuto ani při schválení záměru příjezdové účelové komunikace, která tak má sloužit k obsluhování budoucích rodinných domů, které možná vůbec nebude možné postavit. Tím však ztrácí na významu.
6. Ačkoliv se orgán státní správy lesů vyjádřil ke schválení změny č. 5 územního plánu, nevyjádřil se k ochraně předmětného lesního pozemku ani k pozemkům, které jsou změny na stavební, ani k předmětné účelové komunikaci, protože tyto nebyly jako pozemky dotčené ochranným pásmem lesa uvedeny. Jeho stanovisko ke změně č. 5 je proto nicotný právní akt, což má vliv i na nyní posuzovaný záměr. Správní orgán již nyní predikoval likvidaci ochranného pásma lesa, když výměra pozemků neumožňuje v případě staveb rodinných domů nic jiného než zásah do ochranného pásma lesa. Umístěním rodinných domů do vzdálenosti 10-15 metrů od lesa bude zlikvidován „lesní život“. Zeleně, která se zde nachází, je přitom jedinou volnou zelení v O. ulici. Jde o zásah do krajinného rázu. Předkladatel změny územního plánu č. 5, pan G., uvedl, že zastavitelná plocha byla vymezena zcela v souladu s požadavky na účelné využívání území. Z toho plyne, že využití

plochy jako ochranného pásma lesa není považováno za účelné využití, což je nepřijatelné a v rozporu s funkcí takového ochranného pásma.

7. Žalobce zdůraznil, že se již v roce 2013 informoval na možnost zástavby sporných pozemků a bylo mu řečeno, že se o zástavbě neuvažuje. Byl tak uveden v omyl. O změně územního plánu se pak dozvěděl až v lednu 2020, když již změnu nebylo možné napadnout správní žalobou.
8. Žalobce poukázal na charakter zástavby v území. Uvedl, že vždy předpokládal zastavění sousedního pozemku par. č. XD rodinným domem, což by bylo v souladu s dosavadní zástavbou. Ta je soustředěna kolem stávající úzké obecní komunikace, kde se stěží vyhnou dvě auta, a která nikdy nebyly koncipována na větší provoz, o čemž svědčí např. dopravní značka „průjezd zakázán“ u jejího vjezdu z hlavní (Těšínské) ulice. Žalovaný se nezabýval tím, že průměrná česká rodina má dvě auta a nejezdí nejen do zaměstnání a zpět, ale vozí děti do školy, do různých kroužků apod., v důsledku čehož bude intenzita provozu značně vyšší, než je v rozhodnutí předpokládáno. Závěr žalovaného o intenzitě dopravy nemá oporu ve skutkových zjištěních.
9. Za lživé označil žalobce tvrzení žalovaného, že nebylo možno uskutečnit jinou variantu vedení komunikace z ulice Tichá.
10. Podle žalobce napadené rozhodnutí neúměrně zvýhodňuje žadatele a jejich soukromý záměr, ostatní obyvatelé budou záměrem obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům; žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1312/2013, podle kterého je nutno obtěžování chápat objektivně. Žalobce zdůraznil, že na stávající obyvatelé nebyl vůbec vzat zřetel. Uvedl, že takto ztížit životní podmínky starému člověku je zločin. Žalobce poukázal na rozdílnost přístupu při stavbě vysoce společensky významné Gigafactory v Líních u Plzně a Dolní Lutyni na Karvinsku, u které obce vzaly v potaz vliv stavby na kvalitu života obyvatel svých obcí.
11. Podle žalobce žalovaný protiprávně legalizoval zrušení ochranného pásma lesa, závažný zásah do charakteru bydlení v dané lokalitě, narušení architektonického charakteru dané lokality, narušení urbanistického charakteru dané lokality a nesprávný závěr o intenzitě provozu na ulici Okrajová.
12. Podle žalobce je výstavba pěti rodinných domů v dané lokalitě, kde se předpokládala výstavba pouze jednoho, v rozporu s oprávněnými zájmy stávajících obyvatel dané lokality. Zástavbu v dané lokalitě tvoří převážně starší rodinné domy, jde o „vilovou čtvrť“. Výstavba nových rodinných domů do takové vilové čtvrti z urbanistického hlediska nepatří, a podle Nejvyššího správního soudu narušuje i pohodu bydlení. Podle žalovaného zástavba z lokálních podmínek nijak nevybočuje. To není pravda. Na ulici Okrajová je cca 30 domů podél ulice, tedy na každých cca 800 metrech jeden dům. Pět nových rodinných domů, ke kterým má povolovaná komunikace vést, je zamýšleno v místě již stojících 7 domů, na cca 250 metrech. Tím bude charakter bydlení těchto sedmi nemovitostí odlišný (v negativním smyslu) od charakteru bydlení ve zbývajících částech ulice Okrajová.
13. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě čeho žalovaný uzavřel, že stavba komunikace nebude zdrojem překračujícím limity hluku, vibrací, pachu a prachu a nebude ani původcem zastínění (což žalobce považoval za nadbytečnou úvahu). Žalovaný sice provedl šetření na místě, ale pouze ohledně dřevin, které mají být při stavbě komunikace pokáceny. Neprovedl žádné šetření, jakým způsobem bude stavba realizována. Nechal

stranou i to, že stavba bude obklopovat nemovitost určenou k bydlení žalobce (deset metrů od jeho rodinného domu).

14. Žalobce zdůraznil, že má na svém pozemku vysázeny ovocné stromy, které do komunikace budou zasahovat nejen svým kořenovým systémem, takže při výstavbě dojde k jejich likvidaci, k čemuž žalovaný rovněž nepřihlédl, zabýval se pouze ovocnými stromy na pozemku žadatelů.
15. Žalobce poukázal na argumentaci pana G., úředníka z odboru výstavby Městského úřadu v Orlové, že není možná ochrana stávajících vlastníků, když žadatel investoval finanční prostředky. Tato argumentace je protiprávní a vzbuzuje pochybnosti o transparentnosti rozhodovací činnosti prvostupňového správního orgánu. Z uvedeného vyplývá, že každé další správní rozhodnutí (stavební povolení pro rodinné domky) bude determinováno tím, že již byly vynaloženy prostředky na stavbu pozemní komunikace.

Stanovisko žalovaného:

16. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, které považuje za zákonné a věcně správně, když žalobní námitky kopírují námitky odvolací.
17. Upozornil na to, že některé argumenty žalobce překračují rámec společného řízení. Jde o námitky ve vztahu k územnímu plánu, k vypořádání připomínek žalobce při jednání zastupitelstva obce Orlová a otázku lživé informace ohledně důvodu, proč nedošlo k připojení zamýšlené komunikace na ulici Tichou. K nim by nemělo být podle žalovaného přihlédnuto. Za nerelevantní považuje rovněž polemiku nad naplněním pojmu „vilová čtvrť“, zejména proto, že předmětem povolení je pozemní komunikace. Stavební úřady navíc mají jen omezenou možnost hodnotit stavbu co do architektonické kvality a hodnoty.
18. Žalobce napadl vypořádání námitek týkající se krajinného rázu a ochranného pásma lesa. Protože tyto námitky žalobce uplatnil i v odvolání, považoval je žalovaný za námitky proti závaznému stanovisku orgánu ochrany přírody a krajiny v rámci koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Orlová, odboru výstavby a životního prostředí z 24. 3. 2022 a požádal proto nadřízený dotčený orgán o jejich pořádání, tj. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, který dne 11. 3. 2024 závazné stanovisko změnil tak, že je doplnil o souhlas s kácením dalších dřevin a uložil náhradní výsadbu. K záměru uvedl, že jím nedojde k likvidaci či degradaci přírodní, kulturní nebo historické hodnoty DOKP, proto lze stavbu hodnotit jako únosnou, z hlediska ovlivnění a ochrany krajinného rázu podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalovaný obdržel rovněž závazné stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí, který potvrdil souhlas Městského úřadu Orlová podle § 14 odst. 2 lesního zákona. Žalovaný z těchto závazných stanovisek vyšel, když mu je nepřísluší posoudit ohledně odbornosti.
19. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce o možném narušení stavbou kořenového systému jeho ovocných stromů, což bylo ověřeno při ohledání na místě samém dne 27. 2. 2024.
20. Žalovaný odkázal na své rozhodnutí v části, kdy hodnotil pozemní komunikaci vzhledem k charakteru již zastavěného území. Komunikace se nachází v ploše bydlení podle územního plánu, jejímž hlavním využitím je bydlení a též stavba nezbytné infrastruktury (včetně dopravní). Žalovaný poukázal na judikaturu správních soudů, podle které neexistuje subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v území zůstaly neměnné.

21. Podle žalovaného je poměry v území schopen z běžně dostupných podkladů vyhodnotit průměrně inteligentní laik, který je rovněž schopen posoudit, jaký vliv bude mít 137 metrů dlouhá slepá účelová komunikace, které má v budoucnu sloužit jako příjezd k pěti rodinným domům.

Stanovisko osob zúčastněných na řízení:

22. L. S. a M. C. ve vyjádření k žalobě zopakovali své stanovisko k odvolání, když toto založili do spisu.
23. P. M. zdůraznil, že jeho odvolací námitky nebyly v napadeném rozhodnutí vypořádány. Dále poukázal na nedostatečnost ulice Okrajová pro provoz nákladních automobilů za účelem navážky stavebního materiálu.
24. A. K. poukázala na nevhodnost napojení posuzované komunikace na ulici Okrajovou, která je úzká a má špatný povrch; dovolávala se jiného napojení (na ulici Tichou). Zdůraznila, že napojením je zneužit bez jejího souhlasu její majetek (parc. č. XE). Dále zopakovala své námitky ze správního řízení.
25. M. T. zdůraznila nepřiměřenost zásahu do svého osobního života, narušení architektonického a urbanistického rázu a spornou velikost pozemků, na kterých má v budoucnu probíhat výstavba rodinných domů.

Ze správního spisu krajský soud zjistil následující:

26. Dne 15. 2. 2023 požádali pan S. a C. o vydání společného povolení veřejně přístupné účelové komunikace, připojené na stávající pozemní komunikaci ulice Okrajová. Účelem je zajistit příjezd a přístup k plánované výstavbě rodinných domů. Z koordinačního situačního výkresu vyplývá, že zamýšlená příjezdová komunikace (parc. č. XA, k. ú. X, toto k. ú. platí pro všechny zde uvedené parcely) bude obsluhovat pozemky parcelačních čísel XF, XG, XH, XCH a XI, které se nacházejí na její severozápadní straně. Tyto pozemky sousedí s pozemky parc. č. XJ, XK a XL, jež plní funkci lesa, jak vyplývá z níže uvedeného závazného stanoviska orgánu státní správy lesů. Dva z nich (parc. č. XF a XCH) sousedí s pozemkem parcela číslo XL, jehož vlastníkem je žalobce. Z jihovýchodní strany pozemek, na kterém má být umístěna účelová komunikace, sousedí s pozemkem žalobce (parc. č. XM), na který navazují jeho další pozemky XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT a XU, tvořící jeden celek, na kterých stojí jeho rodinný dům parc. č. XV. Pro názornost soud na tomto místě přikládá plánec, mapu ze www.cuzk.cz, kde posuzovaná příjezdová komunikace je vyznačena modře.

27. K záměru se nesouhlasně vyjádřil žalobce. Upozornil na to, že stavba se umísťuje do ochranného pásma lesa. Dále upozornil na to, že pozemní komunikace „obkrouží“ polovinu jeho pozemku. Poukázal rovněž na to, že ulice Okrajová je „typicky vilová čtvrť“ s charakteristickou zástavbou po obou stranách ulice. V důsledku realizace záměru bude žalobce bydlet odlišně než ostatní obyvatelé této ulice. Poukázal rovněž na petici obyvatelů Okrajové ulice podané 24. 4. 2023.
28. K záměru se vyjádřily též osoby, které jsou nyní zúčastněné na řízení. A. K. s umístěním komunikace nesouhlasila pro nevhodnost jejího napojení na ulici Okrajovou. Ta je nevhodná pro průjezd velkých vozidel, které jsou nezbytné při stavbě, a je nevhodná ani pro zvýšený provoz poté, co budou vybudovány zamýšlené rodinné domy. P. M. uvedl, že se cítí být opomenutým účastníkem v řízení o přijetí změny č. 5 územního plánu, poukázal na znehodnocení ovocného sadu, nejde podle něj o společensky prospěšnou stavbu, dojde v jejím důsledku je zhoršení životního prostředí a upozornil na ochranné pásmo lesa, do kterého zasahuje.
29. K vzneseným námitkám se vyjádřily stavebníci. Zdůraznili, že ráz krajiny se časem mění. Přístup žalobce do lesa nebude znemožněn, protože je umožněn přes ulici Tichou. K dotčení lesního pozemku nedojde. Plánovaná komunikace bude sloužit pouze obsluhlosti přilehlých rodinných domků a vzhledem k jejímu slepému zakončení není důvod, aby ji využíval kdokoliv další, proto nedojde k razantnímu navýšení provozu. Místní komunikace Okrajová

má být opravena, má zde být položen nový asfaltový povrch. Stavba bude zásobována menšími nákladními vozidly právě s ohledem na charakter této ulice.

30. Správní orgán prvního stupně si vyžádal koordinované závazné stanovisko dotčeného orgánu, Městského úřadu Orlová, odboru výstavby a životního prostředí ze dne 24. 3. 2022, jehož součástí je:
- Závazné stanovisko z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a to souhlasné závazné stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku (neboť se na pozemcích dotčených realizací záměru, ani v blízkém okolí nenachází významný krajinný prvek), souhlasné závazné stanovisko k zásahu do krajinného rázu (neboť jde o stavbu pozemní komunikace, která svými parametry a charakterem nepřesahuje okolní zástavbu a tudíž umístěním stavby nedojde k narušení harmonického měřítka a vztahů v krajině) a souhlasné závazné stanovisko v souvislosti s obecnou ochranou podle § 7 zákona č. 114/1992 Sb. (neboť se na předmětných pozemcích nenacházejí chráněné organismy).
 - Závazné stanovisko z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, a to souhlasné závazné stanovisko bez podmínek, neboť objekt příjezdové komunikace dle projektové dokumentace bude realizován ve vzdálenosti, které není hrozbou pro stromy, rostoucí na uvedených lesních pozemcích, a nedojde k dotčení lesních pozemků.
 - Závazné stanovisko z hlediska zákona č. 183/2006 Sb., soulad s územně plánovací dokumentací, a to souhlasné závazné stanovisko za podmínky jeho umístění a provedení v souladu s dokumentací, která je přílohou stanoviska. Posuzovaný záměr je v umístění v zastavitelné ploše podle územního plánu, nemá vliv na možnost vytváření podmínek pro výstavbu a udržitelný rozvoj, ani na přírodní, kulturní a civilizační hodnoty. Je v souladu s cíli územního plánování.
31. Stavební úřad následně vydal dne 22. 6. 2023 společné povolení, kterým předmětný stavební záměr povolil.
32. Proti rozhodnutí stavebního úřadu o společném povolení podal žalobce odvolání; odvolání podal rovněž P. M. a manželé K.
33. Žalobce nesouhlasil s tím, že bylo reagováno jen na účelovou komunikaci, protože při rozhodování je podle něj nutné brát v úvahu, k čemu má tato sloužit. Poukázal na to, že charakteristickým znakem čtvrti je souvislá zástavba, zde vznikne nesourodý konglomerát původních staveb a nové zástavby. Navíc tento projekt znamená nadměrnou zátěž pro okolí a likvidaci zeleně. Žalobce uvedl, že při přijímání změny územního plánu se architekt vyjadřoval k 22 žádostem najednou a projekt v ulici Okrajové samostatně neposuzoval. Projekt snižuje kvalitu bydlení stávajících obyvatel, k čemuž nebylo přihlédnuto. Žalobce se dovolával § 12 zákona č. 114/1992 Sb., a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2000 Sb. Poukázal rovněž na výše uvedenou petici obyvatel ulice Okrajová a na odlišný postup obce Karviná a Plzeň při umisťování veřejně prospěšných záměrů, kdy na stanovisko původních obyvatel byl vzat zřetel.
34. Žalobce zdůraznil, že se o budoucí možnou výstavbu zajímal již v roce 2013. Přesto nebyl na změnu územního plánu, která výstavbu umožňovala, upozorněn. Dále namítl, že v důsledku záměru dojde k navýšení dopravy, když oproti současné výstavbě dojde k navýšení zhruba čtyřikrát.

35. Nesouhlasil ani se závěrem ve vztahu k ochrannému pásmu lesa, které bude záměrem „kompletně likvidováno“, když čtyři domy budou přibližně 10 m od hranice lesa, problém vidí například v grilování, nebo v umístění oplocení.
36. Žalovaný požádal o přezkumné závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, kterým je Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství. Tento jej podal dne 21. 3. 2024.
37. K závaznému stanovisku z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, krajský úřad uvedl, že předmětem záměru je stavba příjezdové účelové komunikace a plně odkázal na prvostupňové závazné stanovisko úřadu, se kterým se ztotožnil. Zohlednil rovněž zastoupením dřevin v lese a kategorií lesa a uzavřel, že *„při nejkratší vzdálenosti jak (16 m) stavby příjezdové účelové komunikace od okraje lesa nelze objektivně předpokládat samotnou existenci stavby dopravní infrastruktury negativní vliv na lesní porosty. Současně se jedná o takový druh stavby dopravní infrastruktury, u které lze mít s ohledem na její nejkratší vzdálenost (16 m) a předpokládané stavebně technické provedení zato, že existence zdravého lesního porostu nebude důvodem bezprostředního ohrožení stavby, které by vyžadovalo nutnost provedení opatření ve smyslu § 22 lesního zákona na pozemcích určených k plnění funkcí lesa parc. č. 1280, 1305 a 1685.“* Dále uvedl, že posuzovaný záměr předpokládá přístup k parcelám pro výstavbu pěti rodinných domů, předpokládaná výstavba však není předmětem tohoto řízení. Bezpečnost osob a majetku před vlivy lesa musí tedy zajistit investor stavby. Krajský úřad upozornil na ustanovení § 21 odst. 1 lesního zákona, ukládající vlastníkům nemovitostí nebo investorům staveb a zařízení povinnost provést na svůj náklad nezbytně nutná opatření, kterými jsou nebo budou jejich pozemky, stavby a zařízení zabezpečeny před škodami způsobenými zde uvedenými skutečnostmi, mající původ v lese, tato opatření jsou oprávněni provést i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Krajský úřad zdůraznil, že *„smyslem ochranného pásma lesa je podrobit umístování a povolování staveb v tomto území zvýšenému dohledu orgánu státní správy lesů v zájmu zachování lesa, ale nikoliv úplně vyloučit realizaci staveb ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa“*.
38. K prvostupňovému závaznému stanovisku v oblasti veřejné správy ochrany přírody a krajiny vydal nadřízený dotčený orgán přezkumné závazné stanovisko dne 6. 3. 2024. V něm prvostupňové závazné stanovisko doplnil o souhlas se kácením dřevin rostoucích mimo les a uložil žadatelům náhradní výsadbu a poskytnutí následné péče o tyto dřeviny po dobu 5 let od výsadby. Nadřízený dotčený orgán ve shodě s městským úřadem neshledal žádný významný krajinný prvek, kterého by se záměr mohl dotknout. Co se týče ochrany krajinného rázu, zde krajský úřad nejprve citoval § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 77/ 2008–139 ze dne 22. 4. 2009, ze kterého vyplývá, že změna krajinného rázu sama o sobě nemůže vést k nesouhlasu s realizací stavby. Krajský úřad ve vztahu k předmětnému záměru, tedy ke stavbě účelové komunikace zdůraznil, že nedojde k ovlivnění harmonických vztahů a měřítek krajiny. V dotčeném krajinném prostoru převládají objekty rodinných domů, komunikace, a ve vizuálním kontextu se nachází lesní porost. Jelikož se nejedná o nijak exponovaný záměr, který s ohledem na své půdorysné, výškové a objemové proporce nepředstavuje novou zásadní lokální dominantu, jenž by nadměrně zasáhla (změnila) krajiny ráz, je možné konstatovat, že stavba nepředstavuje významný zásah do zákonných kritérií § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dále se krajský úřad zabýval ochranou dřevin, kde dospěl k závěru, že se na dotčených pozemcích nachází dřeviny kolidující s předmětným stavebním záměrem, jejichž kácení k jejichž skácení dal souhlas za podmínky náhradní výsadby a péče.

39. Žalovaný vyzval účastníky řízení k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žalobce namítl nedostatky kontroly náhradní výsadby a péče o ní, nesouhlasil s tím, že nebyla zohledněna plánovaná výstavba rodinných domů, což je účel zamýšlené komunikace, nesouhlasil s tím, že umístěním pozemní komunikace nedojde k zásahu do krajinného rázu, který považoval za excesivní, zdůraznil přítomnost ochranného pásma lesa a namítl opomenutí vypořádání jeho námítky týkající se možného poškození ovocných stromů na jeho zahradě.
40. Následně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

Předchozí rozsudek krajského soudu, řízení u NSS, reakce účastníků

41. Krajský soud ve věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 9. 12. 2024, č. j. 25 A 26/2024-24, kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle krajského soudu se žalovaný nedostatečně vypořádal se třemi skupinami námitek, a to (1) námitkami ve vztahu k souladu záměru se schválenou územně plánovací dokumentací, (2) námitkami ve vztahu k ochrannému pásmu lesa a (3) námitkami ve vztahu k umístění stavby a stavbě komunikace. Žalovaný následně proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl rozsudkem ze dne 30. 5. 2025, č. j. 5 As 12/2025–66, a rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
42. Krajský soud své závěry opřel zejména o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2021, č. j. 4 As 226/2020-22. V této odkazované věci dospěly správní orgány k závěru, následně aprobovaném i Nejvyšším správním soudem, že není možné vydat územní rozhodnutí ve věci napojení dopravní a technické infrastruktury z důvodu, že orgán územního plánování k tehdy řešenému záměru vydal negativní závazné stanovisko. V něm zdůraznil, že záměr nebude možné realizovat z důvodu, že měl zajistit dopravní obslužnost plánované výstavbě rodinných domů, která však byla v rozporu s územním plánem. Protože tehdy posuzovaný záměr byl neoddelitelně spjat se záměrem výstavby rodinných domů, který nebylo možné realizovat, postrádal by smysl. Touto optikou na právě projednávanou věc nahlédl i krajský soud a správním orgánům vytkl, že neposuzovaly posuzovaný záměr komplexně se zohledněním následné výstavby rodinných domů, jakož i dalším vlivům, které výstavba přinese (např. z hlediska intenzity provozu).
43. Nejvyšší správní soud se nicméně s názorem krajského soudu stran nepřezkoumatelných úvah žalovaného v napadeném rozhodnutí neztotožnil. Podle názoru Nejvyššího správního soudu totiž nebyl jeho rozsudek č. j. 4 As 226/2020-22 přílehlavý na právě projednávanou věc.
44. K prvnímu pochybení, které vytkl žalovanému krajský soud, tj. nezohlednění možnosti následné výstavby s ohledem na soulad s územním plánem, Nejvyšší správní soud poukázal na to, že žalovaný vycházel mimo jiné ze závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska stavebního úřadu ze dne 24. 3. 2022, č. j. MUOR 32942/2022. Toto koordinované závazné stanovisko v sobě zahrnovalo kromě dalších také souhlasné stanovisko Městského úřadu Orlová, odboru rozvoje a investic, jakožto orgánu územního plánování, který posuzoval právě soulad záměru s politikou územního rozvoje, územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Nejvyšší správní soud přisvědčil žalovanému, že žalobce v průběhu správního řízení nijak nebrojil proti nesouladu stavebního záměru s územním plánem, ale pouze proti způsobu přijetí územního plánu. Z těchto důvodů postupoval žalovaný správně, pokud si nevyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska.

45. Co se týče nedostatečného vypořádání stran ochranného pásma lesa, ani v tomto se Nejvyšší správní soud neztotožnil s názorem krajského soudu. Podle Nejvyššího správního soudu žalovaný postupoval správně, vyžádal si potvrzující stanovisko nebo změnu původního stanoviska nadřízeného orgánu státní správy lesů, který souhlasné závazné stanovisko potvrdil. Z něho pak vyplývá, že výstavba rodinných domů nebyla předmětem žádosti, proto se jí ani nadřízený orgán nemohl zabývat, neboť nemohl znát její konkrétní podobu a umístění. Kromě toho orgán státní správy lesů ve svém stanovisku uvedl, že smyslem ochranného pásma lesa není úplně vyloučit realizaci staveb v zákonem stanovené vzdálenosti od kraje lesa (tj. 30 metrů), nýbrž podrobit umisťování a povolování staveb zvýšenému dohledu orgánu státní správy lesů v zájmu zachování lesa. Pokud konkrétní záměry nebudou narušovat funkci lesa, lze obecně dovodit, že i zástavba rodinnými domy by mohla být přípustná. Pro definitivní závěr je však nezbytné znát konkrétní podobu a umístění rodinných domů. Nejvyšší správní soud tedy k této námitce uzavřel, že žalovaný nepochybil, neboť nadřízený orgán státní správy lesů neměl *prima facie* jakékoliv náznaky, že by následná výstavba měla být nepřípustná, a zároveň nebylo na místě případnou zástavbu rodinnými domy blíže hodnotit.
46. Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s názorem krajského soudu stran nedostatečného vypořádání námitky ke stavu a dostatečné kapacitě komunikace na ulici Okrajová, na níž stavební záměr má vyústit, jakož i chybějící úvahy o navýšení provozu a z něj plynoucího překračování posuzovaných limitů a zhoršení kvality prostředí. Podle Nejvyššího správního soudu se však žalovaný touto otázkou zabýval.
47. Žalobce v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu zaslal krajskému soudu své vyjádření. V něm opětovně zdůraznil, že proces schvalování změny územního plánu byl neseriózní a nebyla mu dána možnost efektivně hájit svá práva. Ve vztahu k závaznému stanovisku orgánu státní správy lesů připomněl, že záměr výstavby rodinných domů hrubým způsobem zasáhne do biodiverzity lokálního lesního ekosystému, stejně tak hluk z užívání domů a související dopravy. V neposlední řadě namítl, že Nejvyšší správní soud nezná reálný stav věci z pohledu dopravy v předmětné lokalitě. Stavba kanalizace měla být dokončena 25. 7. 2025, přesto nebyla ani započata a termín jejího započetí není znám. Stav na ulici Okrajová tak bude ještě horší a náprava nejistá. Nesouhlasil ani s tvrzením Nejvyššího správního soudu stran provozu na ulici Okrajová, kde je provoz omezen z ulic Těšínská a Porubská značkou „Průjezd zakázán“. Z toho žalobce vyvozuje, že komunikace není vyhrazena veřejnosti, naopak je provoz značně omezen, a to z dobrých důvodů.
48. K rozsudku Nejvyššího správního soudu se vyjádřila rovněž M. K., která potvrdila tvrzení žalobce o stavu kanalizace. Rovněž poukazovala na nebezpečný stav na ulici Okrajová, která je úzká, neudržovaná a představuje nebezpečí pro chodce. Zvláště akcentovala, že lze očekávat, že mezi vlastníky budoucích domů budou rodiny s dětmi, pro které bude představovat stav komunikace nebezpečí. Dále pak vytkla Nejvyššímu správnímu soudu, že se nezabýval světelným smogem z projíždějících aut, která budou svítit přímo do oken v přízemí.
49. U nařízeného jednání účastníci i paní K. na svých stanoviscích setrvali.

K námitkám ve vztahu k souladu záměru se schválenou územně plánovací dokumentací.

50. Žalobce v žalobě vznesl řadu námitek, týkající se souladu posuzovaného záměru s územně plánovací dokumentací, když poukazoval na negativní vlivy následné výstavby rodinných domů. Obsahově shodné námitky žalobce uplatnil též v odvolání.
51. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí odvolal na stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu z 6. 3. 2024, kterým je vázán. K námitkám ve vztahu k zamýšleným obsluhovaným rodinným domům uvedl, že předmětem žádosti je vymezen předmět řízení. K námitkám ve vztahu k „vilové čtvrti“ odkázal na územní plán, kde žalobce měl svá práva hájit. S poukazem na to, že předmětný záměr se nachází dle územního plánu v ploše BI-bydlení individuální (v rodinných domech), jejímž hlavním využitím je výstavba rodinných domů a související občanské vybavení a infrastruktura (včetně dopravní), je takový druh zástavby v dané lokalitě očekávatelný a z lokálních podmínek nevybočující.
52. Krajský soud předesílá, že aplikovanou právní úpravou je podle § 334a odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., „starý“ stavební zákon č. 183/2003 Sb., ve znění účinném ke dni 31. 12. 2023 (dále jen stavební zákon).
53. Krajský soud v předchozím rozsudku v této části žalobě vyhověl v části, kdy se žalobce domáhal posouzení možnosti výstavby z hlediska souladu s územním plánem, kdy v případě, kdyby výstavba nebyla možná, ztratila by příjezdová komunikace smysl. Nicméně s jeho posouzením se Nejvyšší správní soud neztotožnil. Jeho závazným právním názorem je krajský soud podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., vázán.
54. Nejvyšší správní soud dovedl (odstavce 23 až 26 jeho rozsudku), že záměr účelové komunikace odpovídá územnímu plánu, který počítá s výstavbou rodinných domů a související infrastruktury, kam obslužná komunikace nepochybně spadá. Žalobce v průběhu řízení před správními orgány nebrojil proti souladu povolovaného záměru s územním plánem, ale pouze proti způsobu přijetí jeho změny, která dotčené plochy vymezila jako zastavitelné s funkčním využitím pro individuální bydlení v rodinných domech. Žalovaný správně poukázal na § 94n odst. 2 stavebního zákona, podle kterého *k závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřiblíží*. S ohledem na to, že návrh žalobce na incidenční přezkum změny územního plánu byl zamítnut (změna územní plánu tedy nebyla zrušena), je nutno dospět k závěru, že změna územního plánu je platná.
55. K námitce možné alternativy vedení účelové komunikace (z ulice Tichá), k tomuto se Nejvyšší správní soud vyjádřil v odstavci 31 jeho rozsudku tak, že je třeba přisvědčit závěru žalovaného vyjádřeného v napadeném rozhodnutí. Totiž, že řízení, v jehož rámci byl povolen stavební záměr účelové komunikace, je zahajována na žádost stavebníka. Stavební úřad v takovém případě nemá možnost rozhodnout o tom, že stavební záměr bude proveden v jiné podobě, než je požadováno. Jeho rozhodnutí se omezuje pouze na to, zda záměr povolí a vydá kladné rozhodnutí, nebo žádost zamítne. Pokud stavební úřad shledal stavební záměr souladný s platným zněním územního plánu a závazné stanovisko bylo vyhovující, odpovídá postup správních orgánů zákonným požadavkům. Ani tato námitka není důvodná.
56. Jakkoliv krajský soud chápe situaci žalobce, s ohledem na skutečnost, že budoucí výstavba rodinných domů neměla a nemá konkrétní podobu, není možné jakkoliv zhodnotit, zda bude v souladu s územně plánovací dokumentací, a bude podrobena samostatnému povolovacímu řízení. V jeho rámci bude mít žalobce i osoby zúčastněné na řízení možnost uplatňovat své námitky, jakož i možnost podávat opravné prostředky

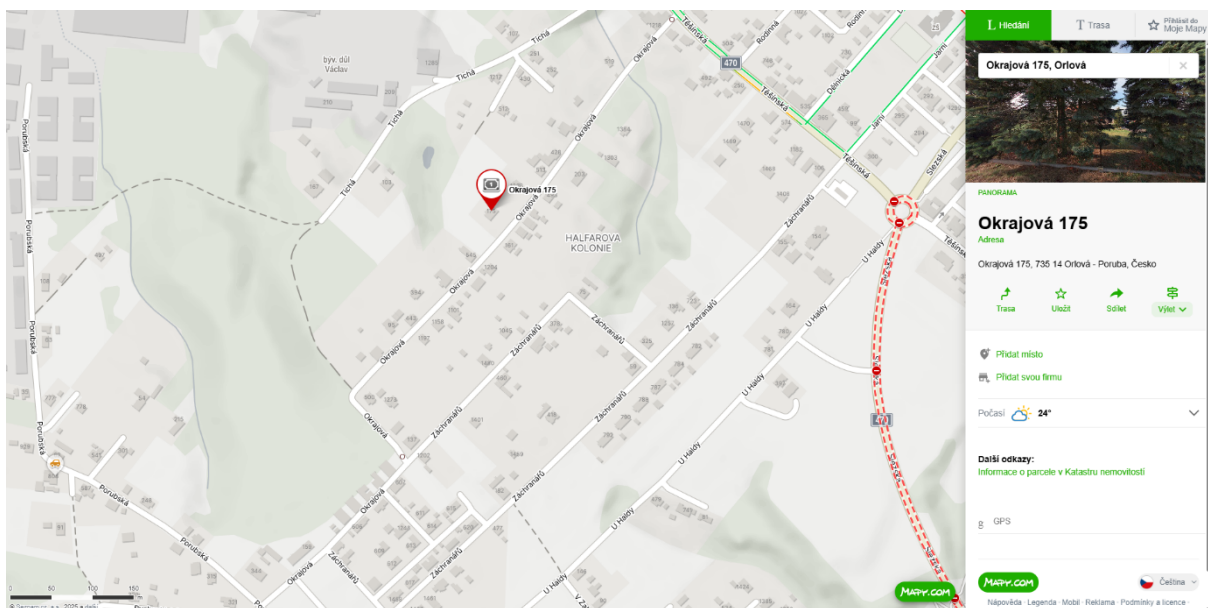
57. Krajský soud tedy uzavírá, že námitky ve vztahu k územně plánovací dokumentaci nejsou důvodné a žalovaný postupoval při jejich vypořádání v souladu se zákonem.

Námitky ve vztahu k ochrannému pásmu lesa.

58. Žalobce namítl, že nebylo přihlédnuto k tomu, že pozemky určené pro výstavbu rodinných domů jsou „prakticky celé“ pokryty ochranným pásmem lesa. Obsahově podobnou námitku vznesl již v odvolací řízení.
59. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel z potvrzujícího závazného stanoviska orgánu státní správy lesů, které je citováno v odstavci 39 tohoto rozsudku. V něm nadřízený dotčený orgán uvedl, že *existence zdravého lesního porostu nebude důvodem bezprostředního ohrožení stavby, které by vyžadovalo nutnost provedení opatření ve smyslu § 22 lesního zákona na pozemcích určených k plnění funkcí lesa parc. č. 1280, 1305 a 1685.* Dále uvedl, že posuzovaný záměr předpokládá přístup k parcelám pro výstavbu pěti rodinných domů, předpokládaná výstavba však není předmětem tohoto řízení.
60. Krajský soud v předchozím rozsudku vytkl závaznému stanovisku orgánu státní správy lesů, že se navzdory námitkám žalobce v odvolání nevyjádřil k následně zástavbě rodinných domů v tzv. ochranném pásmu lesa, veden úvahou o nutnosti posuzovat záměr v celém kontextu a vyloučení tzv. salámování.
61. Ani s tímto se Nejvyšší správní soud neztotožnil. V odstavcích 27 až 29 rozsudku přisvědčil dotčenému orgánu, že k přijetí stanoviska k realizaci záměru by musely znát jeho konkrétní podobu a umístění, což při posouzení záměru účelové komunikace ve vztahu k rodinným domům chybí. I tímto závěrem je krajský soud vázán a veškeré námitky žalobce týkající se nezohlednění a nesprávného posouzení existence ochranného pásma lesa při posuzování nynějšího záměru a účelnost využití území pro ochranu lesa nejsou tedy důvodné.
62. Krajský soud k tomu doplňuje, že v budoucích řízeních, ve kterých budou schvalovány stavební záměry jednotlivých domů, se bude muset stavební úřad zabývat proveditelností těchto záměrů s ohledem na ochranu lesa. To připomněl ostatně ve svém rozsudku i Nejvyšší správní soud s odkazem na potvrzující závazné stanovisko, v němž se uvádí: *„[S]myslem tzv. ochranného pásma lesa (na které odvolatel upozorňoval v souvislosti s následnou nemožností realizace stavby rodinných domů) není úplně vyloučit realizaci staveb v zákonem stanovené vzdálenosti od okraje lesa (nyní 30 m), nýbrž podrobit umístování a povolování staveb zvýšenému dohledu orgánu státní správy lesů v zájmu zachování lesa. Pokud tedy konkrétní záměry nebudou narušovat funkci lesa, lze obecně dovodit, že i zástavba rodinnými domy by mohla být přípustná. Pro definitivní závěr je však skutečně nezbytné znát konkrétní podobu a umístění rodinných domů.*
63. Jak uvedl krajský soud již ve svém prvním rozsudku, umístěním samotné pozemní komunikace nebude zdravý lesní porost ohrožen nutností přijetí opatření ve smyslu § 22 lesního zákona (tedy provedení i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa nezbytně nutných opatření, kterými bude stavba komunikace zabezpečena před škodami způsobenými mj. pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů z pozemků určených k plnění funkcí lesa, popř. změnu způsobu hospodaření v lese).
64. I k tomuto okruhu námitek tak krajský soud, vázán závěrem Nejvyššího správního soudu, uzavírá, že žalovaný postupoval správně a námitky jsou v této části nedůvodné.

Námitky ve vztahu k umístění a stavbě pozemní komunikace.

65. Třetí okruh námitek, které krajský soud původně shledal důvodnými, se týká stavu a nedostatečné kapacity ulice Okrajová, na který posuzovaný záměr má ústít. Krajský soud shledal vypořádání odvolacích námitek žalobce dílem nepřezkoumatelným a dílem nedostatečným. Nejvyšší správní soud se však s tímto neztotožnil a dospěl k závěru, že žalovaný se otázkou zabýval dostatečně (odstavce 30 – 33). Původně nerozvedenou argumentaci stavebního úřadu doplnil žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí argumenty, na které NSS poukázal. Neshledal důvodnou ani námitku žalobce spočívající ve vhodnějším řešení přes ulici Tichou, ani námitky ve vztahu k vlastnictví pozemku pod komunikací na ulici Okrajová. Nejvyšší správní soud se rovněž ztotožnil s obecnými závěry týkající se intenzity dopravy. Jak NSS uvedl, *„zlepšení technického stavu komunikace tak stavební úřad výslovně předpokládá. S tímto vypořádání se stěžovatel ve svém rozhodnutí ztotožnil, stejně jako s tvrzením, že záměr bude ústít na komunikaci, která je určena k obecnému užívání „široké“ veřejnosti a u které není normově či právně legislativou omezen počet účastníků silničního provozu“.*
66. Žalobce po vydání rozhodnutí opětovně poukázal na to, že komunikace ulice Okrajová je již nyní nevyhovující též proto, že je úzká. Nesouhlasil s argumentem Nejvyššího správního soudu o dosavadním neomezeném počtu účastníků silničního provozu, který je podle něj mylný. Zopakoval, že provoz na ulici Okrajové je z obou stran omezen dopravní značkou „průjezd zakázán“. Zdůraznil, že takto omezená není tato ulice celá, ale platí to pro 686 metrů nejhustší zástavby 30 rodinnými domy. Nejvyšší správním soudem udávaných 5 rodinných domů, bytový dům a 50 garáží již do tohoto omezení nepatří. Navrhl v tomto směru doplnit dokazování. Zdůraznil, že dopravní značky jsou zde „z dobrého důvodu“, reagují na místní poměry a řeší současnou intenzitu provozu, špatné míjení automobilů, nemožnost se vyhnout nákladnímu automobilu a ochrana pěších. Uvedl, že v současné době je v daném úseku přibližně 60 automobilů a s 5 dalšími rodinnými domy bude užívání navýšeno minimálně dalšími 10 automobily.
67. Krajský soud ověřil, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádnou zmínku o omezení dopravy v ulici Okrajová. Prvostupňové rozhodnutí pak uvádí, že „místní komunikace je ze zákona o pozemních komunikacích veřejně přístupná a je určena k obecnému užívání ve smyslu ust. § 19 zákona o pozemních komunikacích. Stavebník si tudíž k užívání stavby nepotřebuje zřídit věcné břemeno chůze a jízdy“.
68. Krajský soud dále ověřil, že údaj o obecném užívání předmětné ulice „širokou“ veřejností zmínil žalovaný až v kasační stížnosti. Regulaci dopravní značkou však opomenul. Žalobce naopak na nedostatečnou kapacitu ulice Okrajové upozorňuje od počátku řízení.
69. Krajský soud z žalobcem předložených fotografií zjistil přítomnost jím uváděných značek. Stejně tak tyto značky zjistil z dopravní mapy příslušné ulice, a to v místě kroužku uvedeném na níže uvedené mapce.

70. Žalobcem předložené fotografie odpovídají aktuálním fotkám na znázornění panorama na stránkách www.mapy.cz, a to od roku 2016, když starší fotografie nejsou k dispozici.
71. Dopravní značka průjezd zakázán podle vyhlášky č. 214/2015 Sb., přílohy 3, značkou B 32 a znamená: „*Je-li na značce uveden nápis „PRŮJEZD ZAKÁZÁN“, nesmí řidič bez důvodu vjet do takto označeného úseku. Za takový důvod se nepovažuje objíždění dopravně složité situace nebo zkracování trasy*“.
72. Krajský soud tedy zjistil jiný skutkový stav, než ze kterého vyšel Nejvyšší správní soud a který chybně ve své kasační stížnosti uvedl žalovaný, a to absenci normového nebo právně legislativního omezení počtu účastníků silničního provozu, neboť tento omezen místní značkou již nyní je.
73. Krajský soud tedy není vázán závěrem kasačního soudu o dostatečném vypořádání námitek žalobce týkající se neúměrného navýšení dopravy, k čemuž argument potřeby regulace dopravy již za současného stavu směřoval.
74. Podle názoru krajského soudu je tak otázka neúměrného navýšení intenzity dopravy žalovaným řešena nedostatečně, když žalovaný nijak nezohlednil, že již nyní je doprava v části ulice Okrajové regulována, ani důvody proč tomu tak je, zejména ve vztahu k žalobcem tvrzeným důsledkům. Stejně tak nesprávně žalovaný argumentoval přítomností bytového domu a garáží. Jak žalobce uvedl a jak vyplývá z výše uvedené mapy, bytový dům a garáže se nacházejí v jiné části ulice, kde již není doprava regulována, která je na první pohled poněkud širší a jejíž dopravní obslužnost není vázána na omezenou část ulice Okrajová, neboť ji lze realizovat jinak (z druhé strany). Ani tím se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval, když vycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Tento uvedl i v kasační stížnosti a z něj vycházel i Nejvyšší správní soud. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil délku povolované pozemní komunikace (137 m), zdůraznil, že jde o komunikaci slepou a z tohoto dovodil, že nedojde k nepřiměřenému nárůstu automobilové dopravy. Nepřiměřenost však konstatoval obecně, když predikovaný nárůst nepoměřil již stávajícím zatížením úseku ulice Okrajová, kde existuje již nyní regulace počtu účastníků silničního provozu. Nesprávně přihlédl k poměrům, které se daného úseku ulice Okrajová nijak nedotýkají, konkrétně k existenci bytového domu a garáží. Nezohlednil ani poměr

délky nově umísťovaného záměru k tomu úseku ulice Okrajkové, který bude umístěním nové komunikace zatížen spádovou dopravou a jehož délka činí od vyústění nově povolované komunikace po křižovatku s ulicí Těšínskou 356 m. Prodloužení o 137 m je tak co do poměru zcela jiné, než vůči celkové délce Okrajové ulice, na čemž je vystavěno napadené rozhodnutí.

75. Napadené rozhodnutí proto v této části neobstojí jednak pro nepřezkoumatelnost, když skutkový stav, ze kterého žalovaný vycházel, byl dílem zjištěn nesprávně a dílem nemá oporu ve spisové dokumentaci. Dílem je nepřezkoumatelné pro nevypořádání žalobcem uváděných odvolacích argumentů, též pro nesprávně zjištěný skutkový stav. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, kde se bude zabývat vlivy zamýšleného záměru na dopravní obslužnost na ulici Okrajová, a to zejména v úseku od vyústění záměru po křižovatku s ulicí Těšínskou, přičemž při posouzení „přiměřenosti místním poměrům“ zohlední skutečné místní poměry, včetně existence stávající regulace a důvodů pro ni, z čehož žalobce dovozuje již stávající vysoké dopravní zatížení ulice Okrajové, zohlední poměr délky nově umísťované komunikace a touto skutečně ovlivněné délce ulice Okrajová a počtem zde existující domů.
76. Za této situace krajský soud dospěl k závěru o důvodnosti námítky žalobce ve vztahu k hodnocení navýšení intenzity provozu na ulici Okrajové v důsledku realizace povoleného záměru.

Námítky ve vztahu k ovocným stromům na pozemku žalobce a další námítky.

77. S ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud se k této skupině námitek nevyjadřoval, krajský soud neshledal důvody odchýlit se od svých závěrů vyslovených v prvním rozsudku, a proto pouze zopakoval své předchozí závěry.
78. Žalobce namítl nesprávnost napadeného rozhodnutí ve vztahu ke svým ovocným stromům. Obdobnou námitku žalobce vznesl v rámci odvolacího řízení až ve vyjádření k závaznému stanovisku nadřízeného orgánu ochrany přírody ze dne 6. 3. 2024, kdy správním orgánům vytýkal, že se jeho ovocnými stromy nezabývaly.
79. V napadeném rozhodnutí žalovaný poukázal na prvostupňové závazné stanovisko, které vyslovalo souhlas za podmínky dodržení normy ČSN 83 9061, technologie vegetačních úprav v krajině – ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních činnostech. Toto závazné stanovisko je podle žalovaného platné spolu se stanoviskem nadřízeného orgánu a uvedená podmínka chrání kořenový prostor dřevin při výkopech rýh nebo stavebních jam před mechanickým poškozením, při navážce zeminy a při dočasném zatížení. Ochrana okolních dřevin, též ovocných stromů žalobce, je tak podle žalovaného dostatečně ošetřena.
80. Z uvedeného vyplývá, že správní orgány ovocné stromy žalobce nepominuly, naopak jejich ochranu má podle žalovaného a dotčeného orgánu zajistit dodržení výše citované normy. Žalobce ve své žalobní námítce nepřednesl žádné podložené argumenty, které by uvedený závěr rozporovaly, a proti závaznému stanovisku, z něž podmínka dodržení citované normy vyplývá, nepředložil žádné oponentní odborné vyjádření či znalecký posudek, které by jeho nesprávnost prokazovalo. Argumentace žalobce tak zůstala v rovině úvahy.
81. Jak vyplývá z § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, obsah závazného stanoviska je pro rozhodnutí správního orgánu závazné. Žalovaný postupoval správně, když

vycházel ze závazného stanoviska orgánu ochrany přírody. Žalobce v žalobě proti argumentu žalovaného, opírající se o toto závazné stanovisko a považující ochranu žalobcových ovocných stromů za dostatečnou uložením podmínky vycházející z citované normy na ochranu dřevin, žádné konkrétní námitky neuvedl. Míra precizace žalobních námitek předurčuje jejich vypořádání, což vyplývá ze zásady dispoziční, kterou je soudní řízení ovládáno (§75 odst. 2 zákona č. 150/2002 S., dále je „s. ř. s.“, z judikatury např. rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 102/2018-25). Krajský soud tedy nemá otevřen prostor pro bližší přezkum napadeného rozhodnutí ve vztahu k žalobcovým stromům. Námitka tak důvodná není.

82. Žalobní námitky ve vztahu k územnímu plánu, k vypořádání připomínek žalobce při jednání zastupitelstva obce Orlová a otázku lživé informace ohledně důvodu, proč nedošlo k připojení zamýšlené komunikace na ulici Tichou, překračují předmět napadeného rozhodnutí a krajský soud se jimi proto dále nezabýval

Závěr a náhrada nákladů řízení

83. Krajský soud shledal důvodné námitky žalobce týkající nedostatečnosti a nesprávnosti posouzení vlivu záměru na napojovanou ulici Okrajovou, jak je uvedeno v odstavcích 68 až 79 tohoto rozsudku. Krajský soud proto napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
84. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000,- Kč a soudní poplatek za odkladný účinek žaloby ve výši 1 000 Kč. Soud proto žalovaného k jeho zaplacení zavázal. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.
85. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, protože jim soud neuložil žádnou povinnost, která by k nákladům na jejich straně vedla (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nej**sou přípustné opravné prostředky.

To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval - v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 4. září 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu